

Dosarul nr. 3ra-604/22
2-20141053-01-3ra-08062022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: V.Ciurac)
Instanța de apel: Curtea de Apel (jud: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

Î N C H E I E R E

06 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Banca Comercială „Victoriabank”
Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Marin Baltă,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni împotriva Centrului Național
pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț xxxxx cu privire la contestarea actului
administrativ,

împotriva deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul depus de Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni împotriva
hotărârii din 12 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 10 noiembrie 2020 Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe
Acțiuni (în continuare B.C. „Victoriabank” S.A.) a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț xxxxx
cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, la data de 28 mai 2020, în adresa
B.C. „Victoriabank” S.A. a parvenit cererea nr. 5055, înaintată de xxxxx, cu privire la
accesarea datelor cu caracter personal. Prin această cerere, xxxxx a solicitat de xxxxx la
B.C. „Victoriabank” S.A. de a-i asigura dreptul de acces la înregistrările video surprinse
de camerele de supraveghere, amplasate în exteriorul sediului B.C. „Victoriabank” S.A.,
în legătură cu faptul că, în intervalul orelor 12:22 - 12:40 a fost împins și îmbrâncit de o
persoană, care în opinia ultimului, părea a fi agent al statului, în uniformă.

Reclamanta a menționat că, prin scrisoarea de răspuns nr.1098-B/SC-20 din 29 iunie
2020, lui xxxxx i s-a comunicat că, informația solicitată și anume, imaginile video
surprinse de camerele de supraveghere, amplasate în exteriorul sediului B.C.
„Victoriabank” S.A. la data de 27 mai 2020, intervalul orar 12:22 - 12:40, constituie

secret bancar și implică dezvăluirea datelor cu caracter personal ale clienților băncii, ce nemijlocit efectuează tranzacții și operațiuni bancare. Respectiv, B.C. „Victoriabank” S.A. este în imposibilitate de a furniza înregistrările video, nefiind întrunite prevederile legale, care reglementează condițiile de dezvăluire a secretului bancar.

Reclamanta a relevat că, la data de 22 iulie 2020 a recepționat demersul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 02/1- 06/2006 din 15 iulie 2020, prin care i s-a solicitat prezentarea în termen de 10 zile din momentul recepționării demersului, a explicației cu privire la motivul neprezentării în adresa subiectului de date, a informațiilor specificate la art. 13 alin.(1) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal și alte informații relevante cauzei.

În acest context, reclamanta a invocat că, prin răspunsul nr.1446- B/SC-20 din 31 iulie 2020 a comunicat Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal motivul refuzului lui xxxxx privind accesul la datele cu caracter personal. De asemenea, a explicat că secvențele video solicitate de acesta, captează inclusiv și imaginile persoanelor terțe - clienți ai băncii, ce utilizează serviciile și produsele bancare și pe care banca, în virtutea prevederilor legale, dar și a relației de afaceri stabilite cu clientul, are obligația de a asigura și garanta protecția și prelucrarea acestora în condiții de maximă securitate și confidențialitate. A fost invocat art. 96 alin.(1) și (2) din Legea nr.202 din 06 octombrie 2017 privind activitatea băncilor, care prevede că toate informațiile, datele și faptele referitoare la activitatea băncii, precum și datele, faptele sau oricare informații, aflate la dispoziția băncii, referitoare la persoana, bunurile, activitatea, afacerea, relațiile personale sau de afaceri ale clienților băncii, ori informațiile referitoare la conturile clienților (solduri, rulaje, operațiuni derulate), tranzacțiile încheiate de clienți, precum și alte date despre clienți, care i-au devenit cunoscute băncii, constituie secret bancar.

Reclamanta a relevat că la data de 25 august 2020 a recepționat notificarea Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 02/1-06 2475 din 03 august 2020 cu privire la prelungirea termenului general a procedurii administrative cu 15 zile. Iar, la data de 04 septembrie 2020 a recepționat o altă notificare a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu nr. 02/1-06 2519 din 20 august 2020 cu privire la prelungirea termenului general cu 45 de zile, în scopul finalizării procedurii.

De asemenea, reclamanta a menționat că, la data de 12 octombrie 2020 a recepționat decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 278 din 02 octombrie 2020, prin care s-a dispus constatarea încălcării de către B.C. „Victoriabank” S.A. a prevederilor art. 13 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Reclamanta a invocat că, la data de 26 octombrie 2020 a avut loc audierea reprezentantului B.C. „Victoriabank” S.A. în cadrul procesului contravențional pornit și a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenția prevăzută de art.74¹ din Codul Contravențional. Ulterior, agentul constatatator a decis să remită cauza contravențională nr. 02/1 - 08/136/20-105 spre examinare în Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana.

Reclamanta a menționat că, totalitatea activităților desfășurate de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în cadrul examinării plângerii lui xxxxx, înregistrată la data de 02 iulie 2020 și finalizată, prin adoptarea deciziei Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr.278 din 02 octombrie 2020, reprezintă o procedură administrativă indivizibilă. Drept urmare, legiutorul a prevăzut un

termen maxim, cu titlu de excepție de 90 de zile, în cazul când în procedura administrativă se înregistrează cazuri de complexitate deosebită, care necesită timp pentru prelucrarea documentelor.

Reclamanta a relevat că, din analiza deciziei contestate se remarcă încălcarea acestui termen de procedură, or, din actele procedurii administrative reiese că procedura administrativă a fost inițiată la data de 02 iulie 2020, cu înregistrarea plângerii lui xxxxx, iar ulterior, conform notificărilor la pct. 5 din prezenta cerere, termenul procedurii administrative a fost prelungit cu 60 de zile (30 de zile +15 zile prelungire + 45 zile prelungire), iar decizia contestată datează cu 02 octombrie 2020, fiind adoptată după 2 zile de la termenul exceptional/maximal de 90 de zile, în care procedura trebuia finalizată.

Reclamanta a menționat că în aceste condiții, se consideră prescris termenul legal stabilit, fiind încălcată norma legală privind finalizarea procedurii administrative și respectiv, emiterea actului administrativ.

Reclamanta a invocat că, din punct de vedere al efectelor sale, prescripția are natura juridică a unei sancțiuni, prin efectul căreia partea își pierde mijloacele juridice de valorificare a dreptului. Termenul este un element al raporturilor juridice menit să le securizeze și să le facă previzibile. Pe cale de consecință, prescrierea termenelor determină nulitatea actului administrativ, la caz, a deciziei Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 278 din 02 octombrie 2020.

Totodată, reclamanta a relevat că, art. 60 alin (5) din Codul administrativ prevede acest termen de 90 de zile doar în moduri excepționale.

Reclamanta a relevat că, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a motivat în decizia contestată, dar nici în notificările anterioare acest mod excepțional. Mai mult, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a invocat careva prevederi legale cu privire la justificarea complexității obiectului procedurii administrative.

Reclamanta a menționat că în decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 278 din 02 octombrie 2020, se invocă Regulamentul general (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 martie 2016 privind protecția datelor ca motiv de drept și cadru legal relevant. Consideră că acest Regulament nu are o valoare juridică în Republica Moldova și nu poate fi invocat ca motiv de drept, fiind aplicabil direct doar în jurisdicția Uniunii Europene.

În afară de aseasta, reclamanta a invocat că, imaginile video captează în mod sigur informații ce constituie secret bancar și anume, clienții băncii, care nemijlocit doresc să efectueze careva tranzacții și operațiuni bancare. Astfel, în cazul în care banca eliberează aceste imagini video, se încalcă flagrant drepturile acestor clienți, care au încredințat băncii confidențialitatea datelor sale.

Reclamanta a menționat că, solicitarea lui xxxxx nu întrunește condițiile exhaustive prevăzute de Legea nr. 202 din 06 octombrie 2017 privind activitatea băncilor. Or, imaginile video captate de camerele de supraveghere conțin informații despre terți, clienți ai băncii (secret bancar), care nu are nicio atribuție pentru personalitatea lui xxxxx. Astfel, B.C. „Victoriabank” S.A., conducându-se de prevederile legale, care nemijlocit reglementează activitatea sa, a refuzat accesul la datele personale pe motiv că dezvăluie identitatea, dar și activitatea mai multor clienți ai B.C. „Victoriabank” S.A.

Mai mult ca atât, din decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr.278 din 02 octombrie 2020 se atestă că, la data de 03 septembrie 2020 a fost înaintat un demers către Banca Națională a Moldovei, fiind solicitată oferirea poziției oficiale pe marginea cazului examinat, inclusiv cu confirmarea/infirmarya faptului dacă, înregistrările video efectuate de către o bancă comercială, cu ajutorul sistemului de supraveghere video, care captează intrarea în sediul băncii, constituie secret bancar, în sensul art.1745 din Codul civil și art. 96 din Legea nr. 202 din 06 octombrie 2017 privind activitatea băncilor.

Ulterior, prin răspunsul din 23 septembrie 2020, Banca Națională a Moldovei a invocat că din materialele cauzei se atestă că, eliberarea imaginilor implică dezvăluirea datelor cu caracter personal ale clienților băncii, ce nemijlocit efectuează tranzacții și operațiuni bancare. Totodată, a menționat că, calificarea informațiilor drept secret bancar aparține băncii, în virtutea deținerii nemijlocite a informațiilor corespunzătoare și a posibilității de a aprecia în ce măsură implică dezvăluirea informațiilor despre activitatea sa, sau informații protejate prin lege cu referire la clienții acesteia.

Acest fapt a fost comunicat Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și de către B.C. „Victoriabank” S.A. prin scrisoarea nr. 1446-B/SC-20 din 31 iulie 2020. Totodată, s-a comunicat că în sensul Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, B.C. „Victoriabank” S.A. deține calitatea de operator de prelucrare a datelor cu caracter personal. De asemenea, s-a comunicat că, potrivit art.29 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, B.C. „Victoriabank” S.A. are obligația de a asigura confidențialitatea datelor clienților, exceptând cazul când datele sunt depersonalizate, sau prelucrarea se referă la date făcute publice în mod voluntar și manifest de către subiectul acestora. Furnizarea datelor către solicitant este condiționată de obținerea consimțământului și acordului din partea clientului băncii, care, la fel deține calitatea de subiect al datelor cu caracter personal.

Reclamanta a relevat că, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, atribuie careva obligații B.C. „Victoriabank” S.A. în calitate de operator, care nu sunt prevăzute expres de lege.

Astfel, reclamanta consideră că art. 31 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal expres și exhaustiv prevede că, în scopuri statistice, de cercetare istorică, științifică, sociologică, medicală, de documentare juridică, operatorul depersonalizează datele cu caracter personal prin retragerea din ele a părții, care permite identificarea persoanei fizice, transformându-le în date anonime, care nu pot fi asociate cu o persoană identificată sau identificabilă.

Reclamanta a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată și anularea deciziei Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr.278 din 02 octombrie 2020.

Prin hotărârea din 12 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de B.C. „Victoriabank” S.A. împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț xxxxx cu privire la contestarea actului administrativ, ca neîntemeiată (f.d.81; 86-91).

Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărârii din 12 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, la data de 22 iulie 2021 B.C. „Victoriabank” S.A. a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei

noi hotărâri, prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată depusă de B.C. „Victoriabank” S.A. (f.d.85).

Hotărârea motivată din 12 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată apelantei BC „Victoriabank” SA la data de 18 noiembrie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție, anexat la materialele cauzei (f.d.93).

La data de 09 decembrie 2021 B.C. „Victoriabank” S.A. a depus motivarea apelului (f.d.98-104).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul B.C. „Victoriabank” S.A. împotriva hotărârii din 12 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de B.C. „Victoriabank” S.A. împotriva hotărârii din 12 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.125; 126-139).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a invocat că, este întemeiat argumentul instanței de fond precum că, Legea nr. 202 din 06 octombrie 2017 privind activitatea băncilor prevede anumite cazuri în care furnizarea datelor ar putea fi realizată, fără a prejudicia confidențialitatea altor informații protejate de lege.

Astfel, instanța de apel a menționat că, informația care constituie secret bancar urmează a fi furnizată de bancă, în măsura în care furnizarea acestei informații este justificată de scopul, pentru care este solicitată, la cerința clientului băncii, sau a reprezentantului acestuia, situație ce se regăsește în cauza dedusă judecătii, or însăși reprezentantul B.C. „Victoriabank” S.A. în instanța de apel a recunoscut că, terțul xxxxx ar fi deținut un cont bancar, însă cardul a expirat.

Mai mult, instanța de apel a relevat că, potrivit prevederilor pct. 4.2 al Politicii de securitate a prelucrării datelor cu caracter personal în cadrul BC ”Victoriabank” SA, banca s-a angajat să respecte drepturile subiecților de date, inclusiv și dreptul de acces la datele cu caracter personal.

Instanța de apel consideră neîntemeiate argumentele B.C. „Victoriabank” S.A. precum că aceasta nu utilizează soluții, ce țin de domeniul redactării imaginilor video și tehnica specială. Or, B.C. „Victoriabank” S.A. este un operator de date cu caracter personal și are obligația legală de a respecta drepturile subiecților de date cu caracter personal, stabilite în Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Instanța de apel a relevat că, instanța de fond întemeiat a constatat că, realizarea efectivă a dreptului de acces la datele cu caracter personal ale subiectului de date, putea fi asigurată prin depersonalizarea datelor cu caracter personal ale altor clienți/subiecți de date, ca exemplu, efectuată prin hașurarea/blurarea parțială a secvenței video solicitate de către subiectul de date cu caracter personal în cererea nr.5055 din 28 mai 2020, care conține date cu caracter personal, care îl vizează.

Instanța de apel a menționat că, în speța dedusă judecătii ce consfințesc drepturile subiectului de date cu caracter personal, inclusiv cel din domeniul bancar, care permite furnizarea informațiilor, imaginilor, care conțin date cu caracter personal, ce vizează doar persoana care le solicită. Or, B.C. „Victoriabank” S.A. nu a asigurat dreptul de acces al terțului xxxxx la datele sale cu caracter personal, prelucrate prin intermediul sistemului de supraveghere video, instalat în mun. Chișinău, str. 31 August 1989, nr. 141, contrar art. 13 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Instanța de apel consideră neîntemeiat argumentul B.C. „Victoriabank” S.A. precum că, instanța de fond nu s-a expus asupra faptului că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a încălcat termenul de procedură. Or, instanța de fond just a constatat că, în cauza dedusă judecării sunt aplicabile prevederile legii speciale, și anume prevederile art.27 alin. (2¹) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, conform căroră, termenul de examinare și soluționare a plângerii înaintate cu respectarea alin.(1) este de 3 luni, cu posibilitatea prelungirii justificate a acestuia la fiecare 30 de zile, în funcție de complexitatea cauzei, volumul de informații ce urmează a fi obținute și analizate, comportamentul participanților vizați, conduita autorităților relevante și importanța procedurii administrative pentru partea interesată, dar nu mai mult de 6 luni. După obținerea tuturor informațiilor și analiza acestora, Centrul finalizează examinarea și soluționarea plângerii în cel mult 30 de zile. Dacă obiectul plângerii excedează domeniul de aplicare a prezentei legi, plângerea nu se examinează, fapt despre care se informează subiectul datelor cu caracter personal. Asigurarea respectării termenului de examinare și soluționare a plângerilor este pusă în sarcina personalului Centrului, iar controlul asupra respectării termenului este pus în sarcina șefilor subdiviziunilor Centrului. Centrul informează subiectul datelor cu caracter personal cu privire la progresele în examinarea și soluționarea plângerii în cazul prelungirii termenului de examinare și soluționare a plângerii sau la cererea acestuia.

Astfel, instanța de apel a relevat că, plângerea terțului xxxxx, prin care acesta a invocat încălcarea de către B.C. „Victoriabank” S.A. a dreptului său de acces la datele cu caracter personal care îl vizează, a fost înaintată la data de 02 iulie 2020. Iar, prin demersul nr.02/1- 06/2519 din 20 august 2020, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a prelungit termenul de examinare a petiției cu 45 de zile în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (5) din Codul administrativ.

Totodată, în conformitate cu prevederilor Legii nr.124 din 09 iulie 2020, a fost modificat art. 27 al Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, cu intrarea în vigoare a modificărilor din 24 august 2020.

Prin urmare, ultima acțiune de acumulare a probelor a fost executată la data de 23 septembrie 2020, când a fost recepționat răspunsul Băncii Naționale a Moldovei, înregistrat cu nr.3711.

În acest context, instanța de apel a menționat că intimatul Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal s-a încadrat în prevederile art. art.27 alin. (2¹) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011, de examinare a plângerii în termen de 3 luni. Or, plângerea terțului xxxxx a fost recepționată la data 02 iulie 2020, și la data de 23 septembrie 2020 s-a efectuat ultima acțiune de acumulare a probelor - recepționarea răspunsului Băncii Naționale a Moldovei. Ulterior, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a finalizat examinarea plângerii nominalizate și a emis decizia nr.278 la 02 octombrie 2020, încadrându-se în termenul de 30 de zile, oferit pentru finalizarea și soluționarea plângerii terțului xxxxx.

Instanța de apel a conchis că, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în mod legal, cu respectarea competenței și procedurii prevăzute de lege a constatat încălcarea de către B.C. „Victoriabank” S.A. a prevederilor art.13 al Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

La data de 10 martie 2022, prin intermediul oficiului postal, B.C. „Victoriabank” S.A., reprezentată de avocatul Marin Baltă, a depus recurs împotriva deciziei 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.142-143).

Ulterior, la data de 18 mai 2022, prin intermediul poștei electronice, B.C. „Victoriabank” S.A., reprezentată de avocatul Marin Baltă, a depus motivarea recursului (f.d.149-153).

În susținerea recursului recurenta B.C. „Victoriabank” S.A. a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată prin faptul că, au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Recurenta a relevat că, instanța de apel eronat a invocat prevederile art.97 alin.(3) din Legea privind activitatea Băncilor. Or, această normă este inaplicabilă speței, întrucât ea reglementează că accesul la informația, care constituie secret bancar urmează a fi furnizată de bancă, la solicitarea clientului băncii sau a reprezentantului acestuia. În speța dedusă judecății, însă, terțul B.C. „Victoriabank” S.A. nu este client al B.C. „Victoriabank” S.A. Iar, la materialele cauzei nu sunt anexate probe, care ar confirma că, terțul xxxxx este client al B.C. „Victoriabank” S.A.

De asemenea, recurenta a menționat că, iar în cadrul dezbaterilor judiciare în prima instanță, terțul xxxxx a confirmat că nu este client al B.C. „Victoriabank” S.A.

În acest context, recurenta a invocat că, sunt declarative argumentele menționate de instanța de apel precum că, însăși reprezentantul B.C. „Victoriabank” S.A. a recunoscut că terțul xxxxx ar fi deținut un cont bancar, însă cardul este expirat. Or, reprezentantul B.C. „Victoriabank” S.A. nu a menționat că terțul xxxxx ar fi fost client al băncii.

Recurenta a relevat că, B.C. „Victoriabank” S.A., este o bancă comercială și activează după norme speciale. Or, pe lângă normele generale cu privire la datele cu caracter personal, mai există și norme speciale, care reglementează inclusiv, regimul datelor cu caracter personal, cărora, pe lângă prevederile Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, li se aplică, în principal, reglementările referitoare la secretul bancar.

Recurenta a invocat că, potrivit art. 96 alin. (1) și (2) din Legea nr. 202 din 06 octombrie 2017 privind activitatea băncilor, banca este obligată să păstreze confidențialitatea asupra tuturor faptelor, datelor și informațiilor referitoare la activitatea sa, precum și asupra oricăror fapte, date sau informații, aflate la dispoziția sa, referitoare la persoana, bunurile, activitatea, afacerea, relațiile personale sau de afaceri ale clienților băncii ori informațiile referitoare la conturile clienților (solduri, rulaje, operațiuni derulate), tranzacțiile încheiate de clienți, precum și a altor informații despre clienți care i-au devenit cunoscute.

Astfel, recurenta a menționat că, informațiile prevăzute la art. 96 alin. (1) din Legea nr. 202 din 06 octombrie 2017 privind activitatea băncilor constituie secret bancar. Imaginile video, înregistrate prin intermediul sistemului de supraveghere video, instalat în mun. Chișinău, str. 31 August 1989, nr. 141, în mod cert conțin informații ce se califică ca fiind secret bancar. Or, fața unei persoane constituie informații referitoare la persoană. În acest sens, informațiile respective pot fi furnizate doar în condițiile prevăzute de art. 97 alin. (3) din Legea nr. 202 din 06 octombrie 2017 privind activitatea băncilor, niciuna dintre care, însă, nu este întrunită în prezenta speță.

Referitor la mențiunile instanțelor de judecată ierarhic inferioare precum că, banca ar fi trebuit să blureze/hașureze parțial secvențele video solicitate de către terțul xxxxx, recurenta a relevat că, B.C. „Victoriabank” S.A. nu utilizează soluții ce țin de domeniul redactării imaginilor video și nici tehnică specială, implicit angajați-specialiști cunoscuți cu astfel de soluții.

Recurenta a menționat prevederile art. 13 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal și a invocat că, norma legală impune asigurarea accesului la datele personale prin comunicarea acestora într-un mod, care nu necesită un echipament suplimentar. Respectiv, nici instanța de fond, nici instanța de apel, pe lângă faptul că nu au aplicat normele legale privind secretul bancar și condițiile de furnizare a informațiilor ce constituie secret bancar, nu au aplicat nici reglementările generale privind condițiile de acordare a accesului la datele cu caracter personal menționate supra, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

În afară de aceasta, recurenta a relevat că, instanța de fond și instanța de apel nu au aplicat normele din Codul administrativ, cu privire la termenul procedurii administrative.

În acest context, recurenta a invocat că, plângerea terțului xxxxx către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a fost depusă la data de 02 iulie 2020, iar procedura administrativă de soluționare a plângerii s-a finalizat prin emiterea deciziei nr. 278 din 02 octombrie 2020, adică peste 92 de zile de la depunerea plângerii, pe când Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal prevede un termen maxim de 90 de zile.

Recurenta a menționat că, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ignorat că, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal însuși a examinat plângerea terțului xxxxx, adică a desfășurat procedura administrativă în baza normelor din Codul administrativ.

Făcînd referire la art. 60 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recurenta a invocat că, B.C. „Victoriabank” S.A. a recepționat notificarea Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 02/1-06 2475 din 03 august 2020 cu privire la prelungirea termenului general al procedurii administrative cu 15 zile, iar la data de 04 septembrie 2020 a recepționat o altă notificare a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu nr. 02/1-06 2519 din 20 august 2020, cu privire la prelungirea termenului general cu 45 zile în scopul finalizării procedurii.

Recurenta a relevat că în notificările menționate, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a invocat art. 60 alin. (4) din Codul administrativ, însă, nu a invocat prevederile Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Recurenta a relevat că, în speța dedusă judecătii instanțele de judecată ierarhic inferioare au aplicat norme juridice inaplicabile speței și au evitat să aplice normele juridice invocate de B.C. „Victoriabank” S.A.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de B.C. „Victoriabank” S.A.

La data de 08 iunie 2022 în adresa intimatului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și terțului xxxxx a fost expediată copia recursului depus de B.C. „Victoriabank” S.A., reprezentată de avocatul Marin Baltă, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 156).

Prin referința depusă la data de 24 iunie 2022, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a solicitat declararea recursului depus de B.C. „Victoriabank” S.A., reprezentată de avocatul Marin Baltă, ca fiind inadmisibil (f.d.159-162).

Prin referința depusă la data de 05 iulie 2022 terțul xxxxx, reprezentat de avocatul Alexandru Terziman, a solicitat respingerea recursului depus de B.C. „Victoriabank” S.A., reprezentată de avocatul Marin Baltă, ca fiind inadmisibil (f.d.163-169).

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 23 februarie 2022 (f.d.125; 126-139).

La data de 10 martie 2022, prin intermediul oficiului postal, B.C. „Victoriabank” S.A., reprezentată de avocatul Marin Baltă, a depus recurs împotriva deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.142-143).

Decizia motivată din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată avocatului Marin Baltă, care reprezintă interesele B.C. „Victoriabank” S.A. la data de 13 mai 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție, anexat la materialele cauzei (f.d.145).

La data de 18 mai 2022, prin intermediul poștei electronice, B.C. „Victoriabank” S.A., reprezentată de avocatul Marin Baltă, a depus motivarea recursului (f.d.149-153).

Astfel, recursul depus de către B.C. „Victoriabank” S.A., reprezentată de avocatul Marin Baltă, împotriva deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de B.C. „Victoriabank” S.A., în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de B.C. „Victoriabank” S.A., reprezentată de avocatul Marin Baltă.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Marin Baltă se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu

Nina Vascan